

givnings Begyndelse i Forordningen af 1841 § 3.

Det, som saa siges i 2det Punktum i Forslaget, er, at det skal kunne vedtages, at saadanne Løsøregenstande, som ere bestemte til vedvarende Benyttelse ved Driften af en Erhvervsvirksomhed i Ejendommen, skulle kunne anses som Tilbehør til fast Ejendom. Det anser jeg ogsaa for at være heldigt. I Lovforslaget er det formuleret saaledes, at Parterne skulle kunne vedtage det, Parterne staa altsaa frit og kunne vedtage, om de ville have saadanne Løsøregenstande med eller ikke, og det kan i Pantebrevet fastsættes, i hvilken Udstrækning det skal ske. Det, som er sket i denne Henseende i Forordningen af 28. Juli 1841, er, at man tillod ved Pantsætningen af Landejendomme at medtage den til Ejendommen hørende Besætning og Inventaret; videre gik man ikke i 1841. I § 153 i Konkursloven gik man saa for Landejendommens Vedkommende et Skridt videre, idet man foruden Besætning og Inventar tillod yderligere at medtage den til enhver Tid paa Ejendommen værende Gødning og Afgøde, Straa, Hø og yderligere utærsket Sæd, og endvidere udtales det, at man ved Pantsætning af Fabrikker eller andre Bygninger til industrielle Anlæg kan medtage Maskiner eller andet Driftsmateriel og Driftsinventar. Med Hensyn til Ejendomme begrænses Bestemmelsen altsaa til Landejendomme og til Fabrikejendomme og Ejendomme til lignende industriel Virksomhed. Men nu synes der jo ikke at være nogen rationel Grund til kun at give Bestemmelser for disse to Arter af Erhvervsejendomme. Navnlig den sidste Art, Bygninger til industrielle Virksomheder, er jo et lidt skønmæssigt Begreb, og det lader sig ikke saa bestemt fortolke. Derfor forekommer det mig at være ganske naturligt, naar man her i Lovforslaget gaar videre, idet den ærede Forslagsstiller medtager enhver Erhvervsvirksomhed, som er knyttet til fast Ejendom, og foreslaar, at hvad der naturligt hører med som Inventar til en saadan, kan knyttes som Pant til den faste Ejendom. — Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) gjorde opmærksom paa, at for de allerede bestaaende Landejendommers og Fabrikejendommers Vedkommende, hvor Tilladelsen allerede gælder, er Udvidelsen ikke stor. Nu er det tilladt at pantsætte Besætningen, men dette Ord har givet Anledning til Tvistigheder, og der er i flere Tilfælde rejst Processer om Fortolkningen af, hvad der falder ind un-

der „Besætning“. Det søger man nu at løse ved Lovbestemmelsen. Nu kommer altsaa Dyrs Afkom med, medens det ved Højesteretsdom tidligere er blevet fastslaaet, at efter den ældre Bestemmelse faldt vel Heste og Kreaturer ind under Pantsætningen, men Kalve, Lam og Føl ikke. Ved den nu foreslaaede Affattelse afskæres enhver Tvivl i denne Henseende, nu kan ogsaa Afkommet medtages under „Besætningen“. Ligeledes kan Fjerkræ og andet Smaakræ falde med ind derunder, hvad der hidtil har været Tvivl om. Der har været ført en Højesteretsprocedure af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), som jeg meget beklager ikke er til Stede. Han førte en Sag til Højesteret, hvor han vilde fortolke Bestemmelsen saaledes, at ogsaa Fjerkræ netop faldt ind under Begrebet Besætning og burde medtages; men det lykkedes ham ikke at gennemføre denne Fortolkning for Højesteret, hvor naturlig og rimelig den end burde være. Derfor forekommer det mig naturligt, at man nu søger at faa al Tvivl bort og slaar fast, at ogsaa Fjerkræ kan komme med ind under Begrebet Besætning. — Noget lignende gælder, naar Talen er om Tørv og Rodfrugter. De blive nu heller ikke ansete som hørende med under Pantsætningen, de anses ikke for medtagne i Pantebrevet. Under den nye, her foreslaaede Form kunne de imidlertid medtages. — Jeg finder det ogsaa meget naturligt, som det ærede 4de Medlem for 8de Kreds gjorde opmærksom paa, at Loven bringes i Overensstemmelse med § 498 i Lov om Rettens Pleje.

Med Hensyn til Fabrikejendomme er Udvidelsen heller ikke stor, maaske findes der slet ingen, idet der i Konkurslovens § 153 bruges det Udtryk, at det skal være tilladt at medtage alt Driftsmateriel og Driftsinventar samt Maskinerne. Disse Ord omfatte jo egentlig alt, hvad der naturligt bør medindbefattes, og videre gaar Lovforslaget vistnok heller ikke med Hensyn til disse Ting. Man har en Højesteretsdom af 9. November 1902 mod et Mælkeforsyningssselskab i København, hvori det siges, at Driftsinventar, Vogne, Heste o. s. v. kunne gyldig omfattes af Pantsætningen. Derimod udvider Lovforslaget Bestemmelsen til anden Erhvervsvirksomhed end Landejendom og Fabrikvirksomhed, og dette forekommer mig at være naturligt.

Der omtales ogsaa Hoteller, og der vil jeg give det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) Ret i, at Hotel-